

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Sžfk/13/2020
Identifikačné číslo spisu: 7016200007
Dátum vydania rozhodnutia: 30. januára 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: predsedníčka senátu, sudkyňa spravodajkyňa
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:7016200007.2

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členiek senátu Mgr. Kristíny Babiakovej a JUDr. Zuzany Šabovej, PhD., v právnej veci žalobcu: OOV Zempol - družstvo, so sídlom Námestie mieru 1, 075 01 Trebišov, zast.: advokátska kancelária Advokát Pirč, s.r.o., so sídlom kpt. Nálepku 17, 040 01 Košice, proti žalovanému (sťažovateľovi): Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1659777/2015 zo dňa 11. novembra 2015, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 8S/1/2016-54 zo dňa 5. septembra 2019, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 8S/1/2016-54 zo dňa 5. septembra 2019 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

O d ô v o d n e n i e

I.

Administratívne a súdne konanie

1. Správca dane vykonal u žalobcu, ako platiteľa dane z pridanej hodnoty (DPH) daňovú kontrolu za obdobie august 2011 začatú dňom 15. novembra 2011, o priebehu a výsledkoch, ktorej vyhotovil Protokol č. 9813401/5/1911276/2013/Zam zo dňa 15. mája 2013, prerokovaný a doručený žalobcovi 18. júna 2013. Na základe výsledkov vykonanej kontroly správca dane v zmysle prvostupňového rozhodnutia zo dňa 10. augusta 2015 (vydaného správcom dane po zrušení jeho pôvodného rozhodnutia zo dňa 24. júna 2013 rozhodnutím žalovaného zo dňa 03. októbra 2013) neuznal nárok na odpočet dane uplatnený na základe intrakomunitárneho dodania tovaru platiteľovi dane identifikovanému v inom členskom štáte - spoločnosti TORAGRO Kft. Budapest a vyrubil mu rozdiel DPH za zdaňovacie obdobie august 2011 v sume 26.846,25 eur. Neuznaný uplatnený nárok sa vzťahoval k deklaroványm dodávkam repky olejnej fakturovaným odberateľovi faktúrami č. 10110141-10110143, 10110146 v celkovej sume 161.077,52 eur. Správca dane dospel k záveru o nepreukázaní uskutočnenia intrakomunitárneho dodania tovaru - repky - do Maďarskej republiky spoločnosti TORAGRO Kft., tak ako je to deklarované uvedenými faktúrami. Po preverení

skutočností uvedených na predložených faktúrach, týkajúcich sa obchodných vzťahov žalobcu s maďarským daňovým subjektom TORAGRO Kft. správca dane na základe vlastných zistení dospel k záveru, že kontrolovaným daňovým subjektom (žalobcom) nebola splnená podmienka oslobodenia od dane uvedená v § 43 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov, nakoľko nebolo preukázané dodanie tovaru spoločnosti TORAGRO Kft., ktorá je uvedená na predmetných faktúrach, realizovanie prepravy na účet účastníkov obchodného vzťahu, uskutočnenie dodania tovaru za protihodnotu, nakoľko nebolo preukázané tvrdenie daňového subjektu, že platbu poukázala spoločnosť TORAGRO Kft.

2. Žalovaný správny orgán v preskúvanom rozhodnutí č. 1659777/2015 zo dňa 11. novembra 2015, potvrdzujúcim prvostupňové rozhodnutie správcu dane zo dňa 10. augusta 2015 podrobným spôsobom zhrnul obsah dokazovania vykonaného v rámci daňovej kontroly a následného vyrubovacieho konania, a to tak v štádiu pred vydaním zrušujúceho rozhodnutia žalovaného zo dňa 03. októbra 2013, č. 1100303/1/69386-475318/2013/4897, ako aj po vydaní predmetného rozhodnutia, ktorým vec vrátil správcovi dane na ďalšie konanie.

3. Správnu žalobou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 1659777/2015 zo dňa 11. novembra 2015, ktorým žalovaný rozhodol o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu Daňového úradu Košice (ďalej len „správca dane“) č. 1274683/2015 zo dňa 10. augusta 2015, ktorým bol žalobcovi podľa § 68 ods. 6 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (ďalej len „daňový poriadok“) vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie august 2011 v sume 26.846,25 eur tak, že potvrdil prvostupňové rozhodnutie správcu dane. Žalobca v podanej žalobe poukázal na skutočnosť, že prvostupňové rozhodnutie správcu dane č. 1274683/2015 zo dňa 10. augusta 2015 bolo vydané na základe predchádzajúceho rozhodnutia žalovaného č. 1100303/1/69386-475318/2013/4897 zo dňa 03. novembra 2013, ktorým žalovaný zrušil pôvodné rozhodnutie správcu dane č. 9813401/5/2990061/2013 zo dňa 24. júna 2013. Predmetným rozhodnutím správcu dane bol žalobcovi podľa § 44 ods. 6 písm. b) bod 1 zákona SNR č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za rovnaké zdaňovacie obdobie (august 2011) v sume 42.420,32 eur.

4. Žalobca uviedol žalobné námietky dotýkajúce sa jednak spochybňovania správnosti a dôvodnosti procesného postupu daňových orgánov oboch stupňov pri aplikácii zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov a daňového poriadku, ako aj dôkazného stavu veci - dôkazných postupov správcu dane a v nadväznosti na ne aj skutkovej a právnej argumentácie správcu dane a žalovaného v rozhodnutiach z 10. augusta 2015 a 11. novembra 2015. Navrhol, aby krajský súd zrušil rozhodnutia daňových orgánov oboch stupňov.

5. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj len „správny súd“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 1659777/2015 zo dňa 11. novembra 2015 a rozhodnutie Daňového úradu Košice č. 1274683/2015 zo dňa 10. augusta 2015 a vec vrátil správny orgán prvého stupňa na ďalšie konanie.

6. V odôvodnení rozsudku sa správny súd vysporiadal v prvom rade s tou časťou procesnoprávnej argumentácie žalobcu, ktorá sa týkala výkladu ustanovení § 165 a § 165b daňového poriadku, pričom uviedol, že správca dane ako aj žalovaný postupovali správne, keď vo vyrubovacom konaní postupovali procesne podľa § 165 ods. 5 daňového poriadku a pôvodné rozhodnutie správcu dane č. 9813401/5/2990061/2013 zo dňa 24. júna 2013 bolo vydané podľa zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov. Keďže žalobca podal odvolanie proti rozhodnutiu správcu dane zo dňa 24. júna 2013, žalovaný ďalej konal v odvolacom konaní v súlade s ustanovením § 165b ods. 1 daňového poriadku, aplikujúc už nový procesnoprávny predpis na preskúvanú právnu vec a v prvotnom rozhodnutí zrušil rozhodnutie správcu dane - dodatočný platobný výmer zo dňa 24. júna 2013 podľa daňového poriadku. Správny súd uviedol, že žalovaný v odvolacom konaní o odvolaní žalobcu proti uvedenému dodatočnému platobnému výmeru správcu dane zo dňa 24. júna 2013, ako aj v následnom konaní (v ktorom vydal správca dane prvostupňové rozhodnutie č. 1274683/2015 zo dňa 10. augusta 2015) a žalovaný preskúvané rozhodnutie č. 1659777/2015 zo dňa 11. novembra 2015 postupoval (rovnako ako správca dane) procesným postupom podľa daňového poriadku § 165b ods. 1 daňového

poriadku. Správny súd teda žalobnú námietku týkajúcu sa aplikácie ustanovení § 165 a § 165b daňového poriadku spôsobom presadzovaným žalobcom ako dôvodnú neuznal.

7. Ako dôvodné však správny súd vyhodnotil žalobné námietky týkajúce sa obsahu a priebehu daňovej kontroly a vyrubovacieho konania, a to najmä vo vzťahu k otázkam súvisiacim s právnymi možnosťami a podmienkami možného prerušenia daňovej kontroly z dôvodu podania žiadosti o medzinárodnú výmenu informácií, ako aj právneho hodnotenia dôkazného stavu veci vyplývajúceho z výsledkov MVI, a to v kontexte ďalších dôkazov vyplývajúcich z obsahu dokazovania, zadokumentovaného v obsahu administratívneho spisu správnych orgánov oboch stupňov.

8. Z obsahu administratívneho spisu mal správny súd za preukázané, že správca dane a žalovaný neuznali žalobcovi v súvislosti s intrakomunitárnym dodaním do Maďarska ním deklarované obchody faktúrami č. 10110141, č. 10110142, č. 10110143 a č.10110146 pre spoločnosť TORAGRO Kft. Správca dane a rovnako aj žalovaný v preskúmanom rozhodnutí zo dňa 11. novembra 2015 dospeli k záveru, že žalobca neunesol svoje dôkazné bremeno týkajúce sa predmetného intrakomunitárneho dodania tovaru - repky do Maďarskej republiky maďarskými prepravcami tovaru pre spoločnosť TORAGRO Kft., pričom sa zároveň opreli o výsledky zistené na základe medzinárodnej výmeny informácií (žiadosť o medzinárodnú výmenu informácií č. 9813401/5/5493001/2013/Zan), predmetom ktorej bolo preverenie prepravy tovaru, ktorú mali vykonať maďarskí prepravcovia pre spoločnosť TORAGRO Kft. Daňové orgány v tejto súvislosti argumentovali predovšetkým obsahom „konečnej odpovede“ na uvedenú žiadosť.

9. Správca dane a žalovaný pri novom rozhodovaní vo veci uznali nároky vyplývajúce z intrakomunitárneho dodania vo vzťahu k spoločnosti GOLD CEREAL Hungary Kft., neuznali preukazované dodanie tovaru odberateľovi TORAGRO Kft. Diferencovaný hodnotiaci právny postoj týkajúci sa dvoch odberateľov tovaru v Maďarskej republike v auguste 2011 správca dane oprel predovšetkým o obsah odpovede na žiadosť o MVI z 11. decembra 2013. Predmetná žiadosť bola zameraná aj na získanie informácií od prepravných spoločností uvedených v predložených prepravných dokladoch (CMR), pričom prepravu mali vykonať spoločnosti G+G Trans Bt. a HUNOGRAIN Kft. Podľa obsahu preskúmaného rozhodnutia žalovaného manažéri oboch prepravných spoločností prehlásili, že nepoznajú spoločnosť TORAGRO Kft., ani nikoho z tejto spoločnosti, s touto spoločnosťou nemali obchodný vzťah, pre túto spoločnosť neuskutočnili žiadne prepravy atď., tvrdiac, že tovar bol dodaný iným subjektom uvedeným v odpovedi č. VAT SK 89319/13/PETP HU 58455-51911 20131219 G RI R. Podľa obsahu výpovede manažéra TORAGRO Kft. (Torontály György) spoločnosť TORAGRO Kft. obchodovala s obilím, nemala potrebné personálne, ani materiálne podmienky na vykonávanie tejto činnosti a spoločnosť manažoval on sám. Obilie kúpil na Slovensku, ale nespomína si od ktorých spoločností. Vo vzťahu k uvedenému správny súd uviedol, že z predmetnej konečnej odpovede maďarskej daňovej správy vyplýva neurčitá konštatácia o „manažéroch“ spoločností, ktoré vykonávali prepravu, pričom uvedené nemenované osoby s veľkým odstupom času od žalobcom deklarovaných obchodoch tvrdili skutočnosti, ktoré podľa názoru žalovaného mali zohrať zásadný právny význam pri hodnotení dôkazného stavu veci ohľadom žalobcom deklarovaného a vo všeobecnosti preukázaného vývozu tovaru - repky patriacej žalobcovi do Maďarskej republiky.

10. V nadväznosti na uvedené zistenia správny súd konštatoval, že hodnotenie dôkazného stavu veci správcem dane a žalovaným postráda nevyhnutnú komplexnosť vo vzťahu ku všetkým zisteným dôkazom v administratívnom konaní. Uviedol, že ak by obsahovo diferencované právne hodnotenie žalobcom deklarovaných obchodov s maďarskými partnermi v auguste 2011 malo byť z hľadiska dôkaznej váhy postavené na obsahu odpovedí daňových orgánov Maďarskej republiky na žiadosti o medzinárodnú výmenu informácií, nešlo by o dôsledné vysporiadanie sa so všetkými skutočnosťami zistenými v rámci dokazovania v administratívnom konaní.

11. Správny súd v súvislosti so žalobnou námietkou týkajúcou sa nemožnosti použitia inštitútu prerušenia daňovej kontroly v právnej nadväznosti na podanie žiadosti o MVI odkázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, konkrétne na rozhodnutie sp. zn. 5Sžf/68/2012 zo 17.

decembra 2013, v zmysle ktorého „pokiaľ ide o prerušenie konania v zmysle ust. § 25a zákona o správe daní, podľa názoru najvyššieho súdu neboli splnené podmienky na prerušenie daňovej kontroly z dôvodu, že sa nezačalo konanie o žiadnej predbežnej otázke, a ani konanie o inej skutočnosti rozhodujúcej na vydanie rozhodnutia. Žiadosť správcu dane o medzinárodnú výmenu informácií nie je konaním v zmysle ustanovení zákona o správe daní, ale iba výkonom dôkazného prostriedku, a preto z tohto dôvodu nemohla byť kontrola prerušená na dobu viac ako tri roky“. Vzhľadom na uvedené správny súd dospel k záveru, že konanie pred správcou dane a žalovaným v preskúmvanej právnej veci je zaťažené vadou súvisiacou s dĺžkou daňovej kontroly pri jej prerušení postupom podľa § 25a ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. a pri aplikácii článku 8 Nariadenia č. 904/2010, na ktorú poukázal žalobca v žalobe zo 04. januára 2016, a na ktorú je navyše povinný prihliadnuť ex offio (článok 5, bod 34 rozsudku NS SR č. k. 1Sžf/1/2016 z 30.05.2017).

12. V závere svojho odôvodnenia správny súd poukázal na to, že nevyhnutnosť premietnutia právnych záverov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky obsiahnutých v rozsudku NS SR č. k. 1Sžf/1/2016 z 30. mája 2017 a ďalšej judikatúry NS SR a ÚS SR v ňom citovanej priamo vyplýva z obsahu administratívneho spisu správcu dane v preskúmvanej právnej veci. Daňová kontrola začatá dňom 15. novembra 2011 na základe upovedomenia o výkone kontroly z 28. októbra 2011 bola následne prerušená rozhodnutím správcu dane zo dňa 16. januára 2012, vydaným podľa § 25a ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov. Správca dane obdržal odpovede na základe žiadosti o medzinárodnú výmenu informácií v dňoch 05. marca 2012 a 23. marca 2012. Ďalším procesným krokom Daňového úradu Košice - Trebišov v preskúmvanej právnej veci bolo po uplynutí takmer jedného roka od obdržania správy z Finančného riaditeľstva SR, odboru boja proti podvodom z 23. marca 2012 oznámenie zo 14. marca 2013 adresované žalobcovi ako daňovému subjektu. Podľa jeho obsahu mali dňom 13. marca 2013 pominúť prekážky, pre ktoré sa daňová kontrola u žalobcu prerušila. Dňom ukončenia daňovej kontroly bol 18. jún 2013 ako deň prerokovania a doručovania protokolu z daňovej kontroly. Z obsahu administratívneho spisu správcu dane pritom nevyplýva, že by časové obdobie od 23. marca 2012 do 14. marca 2013 bolo pokryté nejakými dôkaznými, resp. procesnými aktivitami správcu dane a tak ani dátum 13. marca 2013 uvedený v oznámení správcu dane zo 14. marca 2013 ako deň obdržania konečnej odpovede na žiadosť o medzinárodnú výmenu informácií nemá svoju oporu v administratívnom spise podľa jeho chronologického usporiadania.

13. Uvedené právne závery vo vzťahu k ďalším dôvodom rozhodnutia označil správny súd za dominantné a majúce zásadný právny význam pre prípadné ďalšie administratívne konanie v danej veci. Na záver uviedol, že v ďalšom konaní bude úlohou prvostupňového správneho orgánu v súlade s ust. §191 ods. 6 SSP vziať na zreteľ obsahovú, skutkovú a právnu argumentáciu uvedenú predovšetkým v bode 36. a nasl. odôvodnenia jeho rozsudku (prípustnosť použitia inštitútu prerušenia daňovej kontroly z dôvodu žiadosti o MVI a jeho trvanie takmer 40 mesiacov) posúdiť danú právnu vec z pohľadu možnosti, resp. nemožnosti vyrubenia rozdielu dane z pridanej hodnoty za príslušné obdobie žalobcovi.

14. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanoveniami § 167 a nasl. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný priznal právo na úplnú náhradu trov konania voči žalovanému správne mu orgánu.

II.

Kasačná sťažnosť

15. Žalovaný (sťažovateľ) podal riadne a včas proti rozhodnutiu krajského súdu kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, ktorou sa domáhal, aby najvyšší správny súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

16. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžfk/46/2015 zo dňa 27. júla 2016, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky v súvislosti s námietkou ohľadom prerušenia výkonu daňovej kontroly správcou dane, v nadväznosti na prekročenie zákonnej lehoty na jej vykonanie uviedol, že keď správca dane prerušil výkon daňovej kontroly za účelom realizácie

medzinárodnej výmeny informácií, nemožno mať za to, že by správca dane pokračoval vo výkone predmetnej daňovej kontroly, a preto lehota na jej vykonanie z tohto dôvodu neplynula. Prerúšením daňovej kontroly za týmto účelom správca dane nevstupoval do súkromnej autonómie žalobcu, neuplatňoval voči nemu svoje práva a ani nepožadoval od neho plnenie povinností vyplývajúcich mu zo zákona pre účel výkonu daňovej kontroly. Naopak, vzhľadom na dôvodné podozrenie o fiktívnosti žalobcom deklarovaného intrakomunitárneho dodania do iného členského štátu Európskej únie podľa § 43 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH správca dane plnil svoje úlohy vyplývajúce mu zo zákona pre naplnenie účelu správy daní, t. j. využitím medzinárodnej výmeny informácií overoval podklady potrebné na správne a úplné určenie dane. Bola to legitímna činnosť správcu dane, prostredníctvom ktorej sa do jeho dispozičnej sféry dostali informácie o odberateľovi žalobcu a prepravcovi tovaru. Išlo o spontánnu výmenu informácií uskutočnenú podľa článku 19 Nariadenia Rady (ES) č. 1798/2003 zo dňa 07. októbra 2003 o administratívnej spolupráci v oblasti dane z pridanej hodnoty (č. 904/2010 zo dňa 07. októbra 2010). Ide o judikát uverejnený v Zbierke stanovísk NS SR a súdov SR č. 7/2016 pod č. 60, pričom krajský súd sa v rozpore s ustanovením § 139 SSP nevysporiadal s odklonom od tohto judikátu.

17. Sťažovateľ ďalej poukázal na to, že krajský súd v napadnutom rozsudku nesprávne uviedol, že z obsahu administratívneho spisu správcu dane nevyplýva, že by časové obdobie od 23. marca 2012 do 14. marca 2013 bolo pokryté nejakými dôkaznými, resp. procesnými aktivitami správcu dane a dátum 13. marca 2013 uvedený v oznámení správcu dane ako deň obdržania odpovede na žiadosť o MVI nemá oporu v administratívnom spise. Odpoveďou maďarskej daňovej správy správca dane disponoval až dňa 13. marca 2013, o čom svedčí aj dôkaz č. 10 uvedený administratívnom spise.

18. Sťažovateľ zastáva názor, že zákonné podmienky, po splnení ktorých vzniká platiteľovi dane právo na uplatnenie oslobodenia od dane, nespočívajú len vo formálnej deklarácii, v predložení dokladov s predpísaným obsahom, ale tieto musia mať povahu faktu, nesporne preukazovať vyžadovanú skutočnosť, vo všetkých jej znakoch - v právnej, v objekte i v subjekte. Uviedol, že žalobca nepreukázal dodanie tovaru maďarskej spoločnosti TORAGRO Kft., ktorá je uvedená na predmetných faktúrach; že preprava bola realizovaná na účet účastníkov obchodného vzťahu; že dodanie tovaru bolo za protihodnotu, nakoľko nebolo preukázané tvrdenie žalobcu, že platbu poukázala maďarská spoločnosť TORAGRO Kft.

19. Žalobca aj krajský súd síce spochybnili postavenie manažérov prepravných spoločností, avšak z obsahu odpovede maďarskej daňovej správy mal správca dane za preukázané, že sa jedná o vyjadrenia osôb, ktoré mali vedomosti o činnosti spoločností a o ich obchodných vzťahoch. Z uvedeného dôvodu považuje sťažovateľ za neopodstatnené tvrdenie krajského súdu, že hodnotenie dôkazného stavu veci správcom dane a sťažovateľom postráda komplexnosť vo vzťahu ku všetkým dôkazom v administratívnom konaní.

20. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalovaného súhlasil s napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Košiciach a s vysloveným právnym záverom sa stotožňoval.

III.

Právne závery kasačného súdu

21. S účinnosťou od 01. januára 2021 bola ústavným zákonom č. 422/2020 Z. z. doplnená Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorou bol zriadený Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (čl. 143 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). K 01. augustu 2021 prevzal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky agendu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v správnom súdnictve, vrátane prerokúvanej veci (čl. 154g ods. 4, 5 a 6 ústavy v spojení s § 101e ods. 1 a 2 a § 8a ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). V súlade s rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2021 bola prejednávaná vec pridelená náhodným výberom na rozhodnutie senátu 3S a v kasačnom konaní je naďalej vedená pod pôvodnou spisovou značkou.

22. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v súvislosti s otázkou zohľadnenia konštantnej judikatúry NS SR pri svojom rozhodovaní konštatuje, že rozhodovaciu prax NS SR možno na účely zabezpečenia kontinuity rozhodovacej činnosti a zabezpečenia právnej istoty považovať za rozhodovaciu činnosť kasačného súdu. V tejto súvislosti považuje aj vo vzťahu k aplikácii § 464 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. SSP za rozhodujúce, že odo dňa 01. augusta 2021 došlo k prechodu kompetencií zo správneho kolégia NS SR na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (kompetenčná kontinuita). V súlade s princípom právnej istoty a legitímnych očakávaní založených aj na ustálenej rozhodovacej činnosti najvyšších súdnych autorít [§ 5 ods. 1 SSP v spojení s čl. 2 ods. 1 až 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov], je kasačný súd viazaný doterajšou rozhodovacou činnosťou správneho kolégia NS SR.

23. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný preskúmal rozsudok správneho súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c), ods. 2 SSP), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a) SSP) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 a ods. 2 SSP), vo veci v zmysle § 455 SSP nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je nutné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

24. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o podanej kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku krajského súdu, ktorým správny súd zrušil v úvode tohto rozsudku opísané rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu vo veci vyrubenia rozdielu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie august 2011 v sume 26.846,25 eur.

25. Podľa § 43 ods. 1 zákona o DPH oslobodené od dane je dodanie tovaru, ktorý je odoslaný alebo prepravený z tuzemska do iného členského štátu predávajúcim alebo nadobúdateľom alebo treťou osobou na účet predávajúceho alebo na účet nadobúdateľa, ak

- nadobúdateľom je zdaniteľná osoba, ktorá koná v postavení zdaniteľnej osoby v inom členskom štáte, alebo právnická osoba, ktorá nie je zdaniteľnou osobou, a
- nadobúdateľ podľa písmena a) je identifikovaný pre daň v inom členskom štáte a oznámil svoje identifikačné číslo pre daň pridelené v inom členskom štáte dodávateľovi.

26. Podľa § 43 ods. 5 zákona o DPH platiteľ je povinný preukázať, že sú splnené podmienky oslobodenia od dane podľa odsekov 1 až 4

- kópiou faktúry,
- dokladom o odoslaní tovaru, ak prepravu tovaru zabezpečí dodávateľ alebo odberateľ poštovým podnikom, alebo kópiou dokladu o preprave tovaru, v ktorom je potvrdené odberateľom alebo osobou ním poverenou prevzatie tovaru v inom členskom štáte, ak prepravu tovaru zabezpečí dodávateľ alebo odberateľ osobou inou ako poštovým podnikom; ak platiteľ takú kópiu dokladu o preprave tovaru nemá, prevzatie tovaru v inom členskom štáte je povinný preukázať iným dokladom,
- potvrdením o prijatí tovaru odberateľom alebo osobou ním poverenou, ak prepravu tovaru vykoná dodávateľ alebo odberateľ; toto potvrdenie musí obsahovať
 - meno a priezvisko odberateľa alebo názov odberateľa a adresu jeho sídla, miesta podnikania, prevádzkarne, bydliska alebo adresu miesta, kde sa obvykle zdržiava,
 - množstvo a druh tovaru,
 - adresu miesta a dátum prevzatia tovaru v inom členskom štáte, ak prepravu tovaru vykoná dodávateľ, alebo adresu miesta a dátum skončenia prepravy, ak prepravu tovaru vykoná odberateľ,
 - meno a priezvisko vodiča pozemného motorového vozidla uvedené paličkovým písmom a jeho podpis,
 - evidenčné číslo pozemného motorového vozidla, ktorým sa uskutočnila preprava tovaru, a
- inými dokladmi, najmä zmluvou o dodaní tovaru, dodacím listom, dokladom o prijatí platby za tovar, dokladom o platbe za prepravu tovaru.

27. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní (ďalej len „zákona č. 511/1992 Zb.“) sa daňovou kontrolou zisťuje alebo preveruje základ dane alebo iné skutočnosti rozhodujúce pre správne

určenie dane alebo vznik daňovej povinnosti, a to u daňového subjektu alebo na mieste, kde to účel kontroly vyžaduje; pri správe daní vykonávanej daňovým úradom alebo colným úradom daňovú kontrolu vykonáva zamestnanec správcu dane podľa § 1a písm. j) prvého alebo druhého bodu na základe poverenia miestne príslušného správcu dane. Daňová kontrola sa vykonáva v rozsahu, ktorý je nevyhnutne potrebný na dosiahnutie účelu podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Za daňovú kontrolu sa považuje aj kontrola oprávnenosti vrátenia dane alebo kontrola na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu podľa osobitného zákona, alebo kontrola uplatnenia daňového bonusu podľa osobitného zákona alebo kontrola použitia tovaru oslobodeného od dane podľa osobitných zákonov.

28. Podľa § 15 ods. 16 zákona č. 511/1992 Zb. sa ustanovenia prvej časti a § 32, 34 a 41 primerane použijú aj na daňovú kontrolu.

29. Podľa § 25a ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. správca dane môže konanie prerušiť, najmä ak sa začalo konanie o predbežnej otázke (§ 26) alebo konanie o inej skutočnosti rozhodujúcej na vydanie rozhodnutia.

30. Podľa § 25a ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb. správca dane pokračuje v konaní z vlastného podnetu alebo na podnet účastníka konania, len čo pominuli prekážky, pre ktoré sa konanie prerušilo, prípadne len čo uplynula lehota uvedená v odseku 2. Pokračovanie v konaní správcu dane písomne oznámi účastníkom konania.

31. Podľa § 25a ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. ak je konanie prerušené, lehoty podľa tohto zákona neplynú.

33. Účelom daňového konania je zistenie, či si daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotnoprávnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Daňový poriadok preto zakotvuje oprávnenia daňových orgánov, aby mohli zisťovať, či si daňové subjekty splnili svoje zákonom stanovené povinnosti. Keďže ide o fiškálne záujmy štátu, Daňový poriadok obsahuje osobitnú úpravu zisťovania preverovania základu dane alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane alebo vznik daňovej povinnosti daňového subjektu. Daňové orgány však nemôžu chrániť len fiškálne záujmy štátu ako prioritné, ale sú súčasne povinné zachovávať práva a oprávnené záujmy daňových subjektov. Zásada zákonnosti daňového konania totiž predstavuje významnú garanciu právnej istoty daňových subjektov.

34. Kasačný súd mal z administratívneho spisu za preukázaný nasledovný priebeh relevantných skutočností:

- Žalobca v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie august 2011 deklaroval dodanie tovaru s oslobodením od dane podľa § 43 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH v celkovej sume 254.521,92 eur dvom odberateľom:

- GOLD CEREAL HUNGARY Kft. - semeno repky olejnej - faktúry č. 10110156 a č. 0110157 v celkovej sume 93.444,40 eur a

- TORAGRO Kft. - repka - faktúry č. 10110141, 10110142, 10110143, 10110146 v celkovej sume 161.077,52 eur.

- Správca dane vykonal u žalobcu daňovú kontrolu (podľa zákona č. 511/1992 Zb.) na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu na dani z pridanej hodnoty ktorá začala v deň uvedený v upovedomení o výkone kontroly, t. j. 15. novembra 2011.

- Daňová kontrola bola z dôvodu zaslania žiadostí o medzinárodnú výmenu informácií (č. 740/320/34300/2011/Zam a č. 740/320/34305/2011/Zam zo dňa 22. novembra 2011) maďarskej daňovej správe prerušená rozhodnutím č. 9813401/613/2012/Zam zo dňa 16. januára 2012.

- Podľa obsahu pripojeného administratívneho spisu, ktorého súčasťou (t. j. jednotlivé založené písomnosti) sú riadne zoradené a očíslované, boli odpovede maďarskej daňovej správy doručené v dňoch 6. marca 2012 (č. 8), 23. marca 2012 (č. 11) a 13. marca 2013 (č. 10), pričom posledná odpoveď bola „konečnou odpoveďou“ maďarskej daňovej správy. Z obsahu administratívneho spisu

vyplýva, že správca dane zaslanie požadovanej odpovede maďarskej daňovej správy urgoval, resp. sa dožadoval konkrétnejších informácií (č. 9 z 09. marca 2012).

· Dňa 14. marca 2013 správca dane oznámením informoval žalobcu, že pominuli prekážky, pre ktoré sa daňová kontrola prerušila (č. 12).

· Dňa 08. apríla 2013 správca dane vyzval žalobcu na predloženie dôkazov (č. 14) a žalobca na uvedenú výzvu reagoval odpoveďou zo dňa 26. apríla 2013.

· Dňa 15. mája 2013 správca dane vyhotovil Protokol (č. 17), ktorý bol prerokovaný dňa 18. júna 2013.

· Správca dane dňa 24. júna 2013 vydal dodatočný platobný výmer č. 9813401/5/2990061/2013, ktorým žalobcovi vyrubil rozdiel DPH za zdaňovacie obdobie august 2011 v sume 42.420,32 eur. Žalovaný zrušil uvedené (pôvodné) rozhodnutie správcu dane rozhodnutím č. 1100303/1/69386-475318/2013/4897 zo dňa 03. októbra 2013.

· Správca dane opätovne vyzval žalobcu na predloženie dôkazov (č. 27) a žiadosťami č. 9813401/5/5494315/2013 a č. 9813401/5/5493001/2013 zo dňa 11. decembra 2013 (č. 29 a 30) žiadal maďarskú daňovú správu o medzinárodnú výmenu informácií.

· Žalovaný na základe žiadosti správcu dane zo dňa 07. januára 2014 rozhodol dňa 15. januára 2014 o predĺžení lehoty na vydanie rozhodnutia vo vyrubovacom konaní o 180 dní (č. 32).

· Správca dane dňa 25. marca 2014 rozhodol o prerušení konania z dôvodu v zmysle § 61 ods. 1 písm. b) zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (č. 34).

· Obsahom administratívneho spisu je preukázané, že požadované odpovede maďarskej daňovej správy boli doručené v dňoch 03. júna 2014, 12. septembra 2014, 21. januára 2015 a 06. mája 2015, pričom správca dane preukázateľne urgoval odpovede maďarskej daňovej správy, resp. sa dožadoval konkrétnejších informácií (č. 36 z 09. júna 2014).

· Dňa 12. mája 2015 správca dane oznámením informoval žalobcu, že pominuli prekážky, pre ktoré sa daňová kontrola prerušila (č. 40).

· Správca dane vydal prvostupňové rozhodnutie č. 1274683/2015 z 10. augusta 2015, ktorým bol žalobcovi vyrubený rozdiel DPH za zdaňovacie obdobie august 2011 v sume 26.846,25 eur, ktoré žalovaný rozhodnutím č. 1659777/2015 z 11. novembra 2015 potvrdil.

35. Kasačný súd po oboznámení sa s obsahom predloženého súdneho a administratívneho spisu konštatuje, že závery správneho súdu o nedostatočnom zistení skutkového stavu a podstatnom porušení povinností správcu dane a žalovaného neboli dôvodné. Správny súd uviedol, že jeho právne závery týkajúce sa právnych dôsledkov daňovej kontroly vykonanej a ukončenej u žalobcu nezákonným spôsobom, sa javia byť dominantnými vo vzťahu k ďalším dôvodom jeho rozhodnutia a majú zásadný právny význam pre prípadné ďalšie administratívne konanie, preto sa kasačný súd bude v prvom rade zaoberať nimi.

36. Kasačný súd v prvom rade uvádza, že považuje za nesprávne konštatovanie o neexistencii dôkazov, resp. procesných aktivít zo strany správcu dane v období prerušenia daňovej kontroly v čase od 16. januára 2012 do 13. marca 2013. Rovnako nesprávne správny súd konštatoval, že dátum 13. marec 2013 uvedený v oznámení správcu dane zo dňa 14. marca 2013 nemá oporu v administratívnom spise podľa jeho chronologického usporiadania, čo však nie je pravda a uvedený dátum je dátumom „konečnej odpovede“ maďarskej daňovej správy (č. 10).

37. Pri súdnom prieskume dodržania zákonnej lehoty na vykonanie predmetnej daňovej kontroly, v spojení s namietaným prerušením jej výkonu, kasačný súd v prvom rade poukazuje na to, že daňová kontrola bola vykonaná v procesnoprávnom režime zákona č. 511/1992 Zb. V súvislosti s prerušením výkonu daňovej kontroly správcu dane, v nadväznosti na prekročenie zákonnej lehoty na jej vykonanie, kasačný súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že správca dane prerušil výkon daňovej kontroly v súlade s § 25a zákona č. 511/1992 Zb. v spojení s § 15 ods. 16 citovaného zákona, podľa ktorého sa na výkon daňovej kontroly primerane použijú ustanovenia prvej časti zákona o správe daní, do ktorej možno zaradiť aj inštitút prerušenia konania. Primeranosť použitia tohto inštitútu neznamena, že správca dane nemôže vykonávať v súvislosti s naplnením účelu správy daní úkony, ktoré sú pre správu daní potrebné a nevyhnutné (§ 1a zákona č. 511/1992 Zb.).

38. Správny súd vo vzťahu k možnostiam prerušenia daňovej kontroly v právnej nadväznosti na podanie žiadosti o MVI poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžf/68/2012 zo 17. decembra 2013, v zmysle ktorého „pokiaľ ide o prerušenie konania v zmysle § 25a zákona o správe daní, podľa názoru najvyššieho súdu neboli splnené podmienky na prerušenie daňovej kontroly z dôvodu, že sa nezačalo konanie o žiadnej predbežnej otázke, ani konanie o inej skutočnosti rozhodujúcej na vydanie rozhodnutia. Žiadosť správcu dane o medzinárodnú výmenu informácií nie je konaním v zmysle ustanovení zákona o správe daní, ale iba výkonom dôkazného prostriedku, a preto z tohto dôvodu nemohla byť kontrola prerušená na dobu viac ako tri roky“. S uvedeným sa správny súd stotožnil a konštatoval, že konanie pred správcom dane a žalovaným v preskúmvanej právnej veci je zaťažené vadou súvisiacou s dĺžkou daňovej kontroly pri jej prerušení postupom podľa § 25a ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb.

39. Správnym súdom vyslovený záver, opierajúci sa o vyššieuvedené rozhodnutie NS SR však treba prehodnotiť z pohľadu novšej ustálenej rozhodovacej praxe vychádzajúcej z toho, že v súlade s ustanovením § 15 ods. 16 zákona č. 511/1992 Zb. ustanovenia prvej časti (§ 1 až § 30a) a § 32, 34 a 41 sa primerane použijú aj na daňovú kontrolu. Správca dane uplatnil postup podľa § 25a (prerušenie konania) v priebehu daňovej kontroly v súlade so zákonom č. 511/1992 Zb. Ustanovenie § 25a taxatívne nevymedzuje „iné skutočnosti rozhodujúce na vydanie rozhodnutia“, preto správca dane nekonal nad rámec zákona č. 511/1992 Zb., keď žiadosť o medzinárodnú výmenu informácií vyhodnotil ako inú skutočnosť rozhodujúcu pre vydanie rozhodnutia a daňovú kontrolu prerušil v zmysle ustanovenia § 25a ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. Uvedené právne závery kasačného súdu majú oporu aj v súčasnej judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napríklad sp. zn. 3Sžf/48/2015 a sp. zn. 8Sžf/51/2016). Kasačný súd navyše konštatuje, že vyhodnotenie výsledkov medzinárodnej výmeny informácií ukázalo, že prerušenie daňovej kontroly z tohto dôvodu bolo opodstatnené a získané informácie boli rozhodujúce na vydanie rozhodnutia. Na základe obsahu administratívneho spisu je možné vyhodnotiť, že jednotlivé procesné úkony zo strany správcu dane v rámci vykonávaného dokazovania prebiehali v časovom slede bez zbytočných prieťahov, taktiež po ukončení prerušenia výkonu daňovej kontroly. Preverovanie tvrdeného uskutočnenia dodania tovaru registrovanému platiteľovi na DPH v inom členskom štáte EÚ nesie so sebou určité časové nároky. Z doručených odpovedí na žiadosti o medzinárodnú výmenu informácií je zrejmé, že dĺžku prerušenia daňovej kontroly ovplyvnila najmä odpoveď na žiadosť o medzinárodnú výmenu daňových informácií týkajúca sa spoločnosti GOLD CEREAL HUNGARY Kft., ktorá bola správcovi dane doručená až 13. marca 2013.

40. K skonštatovanému nedostatočne zistenému skutkovému stavu, ako dôvodu pre zrušenie rozhodnutí správcu dane a žalovaného, kasačný súd pripomína, že zásada objektívnej pravdy ovládajúca daňové konanie nepredstavuje absolútnu povinnosť správcu dane viesť dokazovanie dovtedy, pokiaľ sa bez pochyb nepreukáže a nepotvrdia tvrdenia daňového subjektu ohľadne ním v daňovom priznaní uvádzaných a správcom dane preverovaných skutočností. Dokazovanie zo strany správcu dane slúži na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňovým subjektom, keďže v rámci správy daní a prostredníctvom inštitútu daňovej kontroly správca dane preveruje základ dane alebo iné skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane, v danom prípade nároku na vrátenie nadmerného odpočtu. Preto je na správcovi dane vykonávajúcom dokazovanie a jeho úvaha aby vo vzťahu k požiadavke na dostatočné podklady pre svoje rozhodnutie určil, aké dôkazy vykoná, akým spôsobom dokazovanie doplní, akú hodnovernosť, dôkaznú silu a schopnosť zvrátiť závery vyplývajúce z realizovaného dokazovania z nich vyvodí, a to predovšetkým s prihliadnutím na skutočnosti a dôkazy vyplývajúce zo zistení, ktoré už má správca dane v priebehu konania k dispozícii.

41. V danom prípade rozhodujúcou skutočnosťou pre určenie dane žalobcom v daňovom priznaní bolo ním uplatňované oslobodenie od DPH z dôvodu deklarovaného uskutočnenia intrakomunitárneho obchodu spočívajúceho v dodaní tovaru odberateľovi registrovanému ako platiteľ DPH v Maďarskej republike. Preto pri preverovaní oprávnenosti jeho nároku bolo prvoradým preverenie základných podmienok pre vznik nároku na oslobodenia od dane, jednou z ktorých je uskutočnenie prepravy deklarovaného tovaru do iného členského štátu (§ 43 ods. 1, ods. 5 písm. a) zákona o DPH). Túto

skutočnosť je podľa zákona o DPH povinný preukázať platiteľ dodávajúci tovar do iného členského štátu, a to bez ohľadu na jeho dobromyseľnosť alebo prípadnú neobozretnosť pri výbere spoľahlivých obchodných partnerov čo do osoby odberateľa v členskom štáte, alebo prepravcu tovaru. Z rozhodnutí daňových orgánov oboch stupňov vyplýva, že tieto za rozhodujúce považovali preverenie reálnosti deklarovanej prepravy predmetného tovaru pre odberateľa TORAGRO Kft. Budapešť do Maďarskej republiky, osvedčenej spornými faktúrami. Správca dane aplikujúci zásadu voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 3 zákona o správe daní, s prihliadnutím na povinnosť dbať, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie, vykonal rozsiahle dokazovanie. Záver, ktorý správca dane zo zistených skutkových okolností týkajúcich sa prepravy predmetného tovaru na územie Maďarskej republiky urobil a žalovaný ustálil, zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona o DPH. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobcom predloženým daňovým dokladom vo svetle kontrolných zistení, absentuje reálny základ, z čoho vyplývajú neodstránené pochybnosti o uskutočnení deklarovaných zdaniteľných plnení do iného členského štátu, ako zákonného dôvodu na uvedenie dodanie tovaru oslobodeného od dane podľa § 43 zákona o DPH v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie august 2011.

42. Správny súd v odôvodnení rozhodnutia v tejto časti prevzal argumentáciu žalobcu a uviedol, že z odpovede maďarskej daňovej správy vyplýva iba neurčitá konštatácia o „manažéroch“ spoločnosti, ktoré vykonávali prepravu, pričom uvedené osoby s veľkým odstupom času od žalobcom deklarovaných obchodov tvrdili skutočnosti, ktoré podľa názoru žalovaného mali zohrať zásadný právny význam pri hodnotení dôkazného stavu veci a na základe uvedeného uzatvoril, že hodnotenie dôkazného stavu veci správcom dane a žalovaným postráda nevyhnutnú komplexnosť. Z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, a ani kasačnému súdu nie je zrejmé, ktoré skutočnosti, v akom rozsahu a akým spôsobom by mali byť ešte zohľadňované a vyhodnocované v záujme a za účelom dosiahnutia komplexnosti vyhodnotenia dôkazného stavu.

43. Správca dane a v potvrdzujúcom rozhodnutí žalovaný založili svoje rozhodnutia na zisteniach maďarskej daňovej správy a tom, že štatutárny orgán spoločnosti TORAGRO Kft. Torontály György si na preverované obchodné vzťahy a slovenské spoločnosti nepamätá, nepotvrdil nadobudnutie fakturovaného tovaru, nepodal daňové priznania, deklarované obchody so žalobcom nepriznal a nepredložil žiadne doklady. Z odpovedí maďarskej daňovej správy vyplynulo, že boli vypočítaní prepravcovia HUNOGRAIN Kft. a G+G Trans Bt., ktorí uviedli, že repka bola dodaná spoločnosti Agrotex Kft., Ebes, prepravcom bola DELTA - FEED Kft. Manažér spoločnosti G+G Trans Bt. uviedol, že prepravu vykonali na základe objednávky od spoločnosti Gamape Green Bau Kft., ktorá uhradila prepravné náklady. Obaja manažéri uviedli, že nepoznajú spoločnosť TORAGRO Kft., ani nikoho z tej spoločnosti, nemali s touto spoločnosťou žiaden obchodný vzťah a pre túto neuskutočnili žiadne prepravy. Uvedené zistenia boli logicky vyhodnotené v neprospech žalobcu.

44. Z dokazovania vykonaného správcom dane má kasačný súd za preukázané, že intrakomunitárne dodanie nebolo preukázané a to nielen vzhľadom na nepreukázanie dôvodnosti uvedenia deklarovaného odberateľa, ale rovnako ani prepravcovia nestotožnili žalobcu ako účastníka obchodného vzťahu. Na základe uvedeného mal kasačný súd za preukázané, že žalobca porušil ustanovenie § 43 ods. 1 zákona o DPH a nedošlo k naplneniu ustanovenia § 43 ods. 5 písm. a) a d) uvedeného zákona, podľa ktorého je platiteľ povinný preukázať, že sú splnené podmienky oslobodenia od dane. Kasačný súd na základe uvedeného považuje rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov za odôvodnené v súlade so zisteným skutkovým stavom.

IV.

Záver

45. Kasačný súd po preskúmaní veci zistil, že kasačná sťažnosť je dôvodná, a preto v súlade s § 462 ods. 1 SSP rozhodol o zrušení napadnutého rozhodnutia krajského súdu a vrátení mu veci na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude úlohou správneho súdu viazaného vysloveným právnym názorom rozhodnúť, pričom má možnosť zohľadniť najmä najnovšiu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej

republiky v súvislosti s medzinárodnou výmenou informácií ako dôvodom na prerušenie konania daňovej kontroly vykonanej v procesnoprávnom režime zákona č. 511/1992 Zb.

46. O trovách kasačného konania rozhodne správny súd v novom rozhodnutí podľa § 467 ods. 3 SSP.

47. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.